
Lag om ändring i bilavgaslagen (1986:1386);

utfärdad den 11 december 1997.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2-3, 6-8, 9 och 11 §§ bilavgaslagen (1986:1386) skall ha följande lydelse.

2 §² Motordrivna fordon skall vara så konstruerade och utrustade att de inte släpper ut avgaser och andra ämnen i större mängd än vad som kan godtas från hälso- och miljöskyddssynpunkt.

2 a §³ Bilar skall delas in i miljöklasser. I fråga om lastbilar och bussar med en totalvikt över 3 500 kilogram skall indelningen endast omfatta bilar som är försedda med dieselmotor. En bil hänförs till den miljöklass som anges av tillverkaren, om bilen uppfyller utsläppskraven för den angivna miljöklassen.

Indelningen i miljöklasser skall omfatta

SFS 1997:1143

Utkom från trycket
den 19 december 1997

¹ Prop. 1997/98:35, bet. 1997/98:JoU 10, rskr. 1997/98:101.

² Ändringen innebär att andra och tredje stycket upphävs.

³ Senaste lydelse 1995:1387.

a) bilar som uppfyller de grundläggande krav i fråga om utsläpp av avgaser och andra ämnen som beslutats inom Europeiska gemenskaperna (miljöklass 3),

b) bilar som har väsentligt lägre utsläpp eller uppfyller högre krav i fråga om avgasreningssystemens hållbarhet (miljöklass 2),

c) bilar enligt b) som dessutom uppfyller särskilt höga krav beträffande avgasreningssystemens hållbarhet eller som till följd av låga utsläpp av avgaser och andra ämnen eller låga bulleremissioner är särskilt lämpade för användning i tätortstrafik (miljöklass 1),

d) bilar som är inrättade för att drivas med enbart elektricitet från batterier (miljöklass 1 E),

e) bilar som är inrättade för att drivas med antingen elektricitet från batterier eller förbränningsmotor (miljöklass 1 H).

3 §⁴ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. begränsning av utsläpp i luften av avgaser och andra ämnen från motor-drivna fordon samt om fordonens beskaffenhet, utrustning, hållbarhet och funktion för att uppfylla uppställda krav på begränsning av utsläpp,

2. skyldighet att underhålla den utrustning på fordonen som begränsar utsläppen och att använda visst bränsle,

3. kontroll och tillsyn av att fordonen uppfyller kraven på begränsning av utsläpp,

4. utfärdande av typgodkännande, registrering, ibruktagande och försäljning av fordon och motorer,

5. de utsläppskrav och övriga tekniska villkor som skall gälla för miljöklasserna, och

6. förfarandet vid miljöklassning av fordon.

6 §⁵ I fråga om sådana bilar med förbränningsmotor som miljöklassindelas enligt 2 a § första stycket svarar tillverkaren gentemot ägarna av fordonen för att brister kostnadsfritt avhjälps, om det vid en myndighets kontroll eller på annat tillförlitligt sätt visas att fordonen inte uppfyller de krav som föreskrivits med stöd av 3 §. Tillverkaren skall också svara för de kostnader som föranleds av

1. ny kontrollbesiktning efter anmärkning mot avgasreningssystemet, och

2. körförbud för bilen som beror på omständigheter som tillverkaren svarar för.

Tillverkaren är inte skyldig att avhjälpa brister på fordon som är äldre än fem år och inte heller brister som beror på fordonens ägare eller brukare eller på en olyckshändelse eller därmed jämförlig omständighet. Skyldigheten gäller inte heller fordon med en totalvikt av högst 3 500 kilogram som har körts mer än 80 000 kilometer eller fordon med högre totalvikt som har körts mer än 160 000 kilometer.

Tillverkarens ansvar gäller om bilägaren

1. låter bilen genomgå den underhållsservice som behövs för att vidmakthålla funktionerna hos bilens utsläppsbegränsande anordningar,

⁴ Senaste lydelse 1996:542.

⁵ Senaste lydelse 1995:1387.

2. vid bensinmotordrift inte använder bränsle som kan försämra funktionen hos bilens utsläppsbegränsande anordningar,

3. vid utbyte av utsläppsbegränsande anordningar inte skaffar nya delar som från miljösynpunkt är sämre än de delar som bilen var utrustad med när den var ny.

6 a §⁶ Om bilägaren låter någon annan än tillverkaren avhjälpa brist som omfattas av tillverkarens ansvar enligt 6 § och därvid anlitar någon som yrkesmässigt utför bilreparationer, är tillverkaren skyldig att betala skällig ersättning för reparationen till den som har utfört arbetet. Denne har inte rätt att få betalning för reparationen från bilägaren och får inte heller gentemot bilägaren göra gällande åtgärder som kan komma i fråga vid bristande betalning.

Anspråk på ersättning som avses i första stycket skall, om inte tillverkaren medger annat, åtföljas av en redogörelse för de åtgärder som har vidtagits och en utredning om resultatet av reparationen. Tillverkaren har rätt att inom två veckor från det att han fick del av ersättningsanspråket kräva att den som har utfört arbetet tillställer tillverkaren på dennes bekostnad de delar som har bytts ut vid reparationen. Tillverkaren får inte ifrågasätta betalningsskyldigheten sedan fyra veckor har förflutit efter det att han fick del av ersättningsanspråket och, om han har krävt att erhålla utbytta delar, dessa delar tillställas honom.

Om tillverkaren har betalat ersättning som avses i första stycket, får han därefter inte gentemot bilägaren åberopa brist i reparationen som sådan omständighet som avses i 6 § andra stycket.

7 §⁷ Visar det sig beträffande fordon av viss typ att de krav på begränsning av utsläpp som har föreskrivits med stöd av 3 § eller som gäller för den miljöklass som fordonen tillhör inte uppfylls i godtagbar utsträckning, skall den myndighet som regeringen bestämmer förelägga tillverkaren att vidta de åtgärder som behövs för att bristerna skall avhjälpas. Föreläggandet får förenas med vite.

Regeringen får meddela föreskrifter som inskränker tillämpningen av första stycket till vissa slag av fordon.

8 § I fråga om fordon som tillverkas utomlands svarar den som yrkesmässigt för in fordon till Sverige för tillverkarens räkning solidariskt med tillverkaren för de förpliktelser som tillverkaren har enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Tillverkaren är inte ansvarig för fordon som förts in i Sverige av någon annan än tillverkaren själv eller av den som annars för in fordon i Sverige för tillverkarens räkning.

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att särskilda avgifter skall tas ut för tillsyn och kontroll enligt denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen (kontrollavgift).

⁶ Senaste lydelse 1989:317.

⁷ Senaste lydelse 1991:542

11 §⁸ Tillsynsmyndighetens beslut i enskilda fall enligt denna lag eller med stöd av lagen meddelade föreskrifter får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Lars Dahllöf
(Miljödepartementet)

⁸ Senaste lydelse 1996:542.
